

Rabconek

Časopis žiakov
rabčianskej
školy

Školský rok
2010/11

Číslo 1

Čítam, čítaš, číta...

Čítame s Osmijankom

Na podporu čitateľskej gramotnosti sa aj trieda II. B zapojila do celoslovenskej čitateľskej súťaže v rámci projektu Čítame s Osmijankom. Projekt je zameraný na rozvoj čítania a na dvíhanie jazykovej kultúry u žiakov mladšieho školského veku. Nápad prichádza s oslovením detí vo veku, keď sa vytvára a formuje trvalý vzťah ku knihe.

Napriek všetkým prieskumom, ktoré deklarujú nízku čitateľskú úroveň detí na Slovensku, sa po niekoľkých ročníkoch tohto projektu zisťuje, že deti na Slovensku čítať chcú i vedia,

ale na túto duševnú činnosť majú málo podnetov. Tie silnejšie „lákadlá“ sú ich každodenným samozrejším spoločníkom, sú atraktívnejšie a dynamickéjšie, ako stránky zviazané do knižných dosiek. Sú to počítače, médiá, mobily. Deti na ceste – stať sa čitateľom netrvalo – potrebujú pomocnú ruku, potrebujú spoločníka, ktorý ich fantazijným svetom kníh povedie bez mentorstva a hravo. Spoločníka im robí Osmijanko, rozprávková postavička z knihy spi-

sovateľky Kristy Bendovej Osmijankove rozprávky. Prichádza za nimi z rozprávky a jeho rozprávkové srdce i kapsička má pre ne okrem rozprávok básničky, povedačky, hádanky, báje, bájky i rodinné romány. Vyberá a ponúka z nej podľa veku dieťaťa, aby v danom vývinovom období dostalo to najhodnotnejšie, čo detská duša potrebuje. Cieľom tohto projektu je vyvážiť prídel technicko-mediálnych informácií takým obsahom, ktorý zjemňuje detskú dušu a rozvíja najmä jeho emocionálne-estetické cítenie (www.osmijanko-ba.sk).

Druhý ročník teda prekonávame spolu s Osmi-

jankom, na hodinách čítania sa venujeme okrem čítania hodnotnej detskej literatúry aj vypracovaniu súťažných otázok, ktoré nás zoznámia s klenotmi našej i svetovej tvorby spisovateľov pre deti. Výtvarná výchova nám dáva priestor na ilustrovanie prečítaných príbehov, na vyjadrenie svojich pocitov a estetických zážitkov z čítania. Okrem toho sa dieťa potrebuje a túži javiť aj pohybovo, preto na hodinách tvorivej dramatiky často dramatizujeme príbehy, rozprávky, hráme rolové hry. Dieťa sa tak raz stáva kráľom, inokedy obyčajným zvieratkom a celý príbeh pre-

žíva, vytvárajú sa u neho hlboké emocionálne zážitky, ktoré sú predpokladom postupného odkrytia etického posolstva rozprávky, príbehu. Našu triedu sme si aj pomenovali Osmijankova trieda, vyrobili sme si svojich Osmijankov z papiera, pracujeme s detským zánietením a našou prioritou nie je vyhrať, ale previesť deti zaujímavým a nimi ešte neprebádaným svetom rozprávok, kníh, detských autorov, hodnotnej detskej literatúry, formovať ich čitateľský vkus v tom správnom smere a pestovať v nich vzťah ku knihe od útleho veku, aby sa z nich stali čitatelia natrvalo.

KNIHA – NÁŠ DOBRÝ PRIATEĽ

Naše deti sú zo všetkých strán bombardované technickými vymoženosťami našej doby – mobilmi, počítačmi, televízormi... Trošku za kratší koniec v tomto prípade táhá kniha. V novembri sme aj preto na našej škole zrealizovali akciu, ktorou sme chceli knihu spropagovať, priblížiť žiakom.

Posledný novembrový týždeň v novej budove ZŠ prebiehala výstavka kníh spojená s možnosťou objednávky. Výber kníh bol veľmi bohatý, knihy pre mladších aj starších, rôzne druhy literatúry, zaujímaví autori, rôzne typy kníh. Keďže to bol čas predvianočný, našli žiaci, zvlášť z ročníkov

1 – 4 prejavili obrovský záujem. Samozrejme, že obľadávali pekné tituly hlavne pre seba, ale mnohí pripravili vianočné prekvapenie i svojim blízkym.

Mierne zvýšený záujem o čítanie sme pocítili v tomto školskom roku v žiackej knižnici.

Zvlášť aktívni sú žiaci 4. ročníka. Do knižnice prišli najprv s pani učiteľkami a teraz sú z nich verní čitatelia. Medzi najčastejších návštevníkov patria žiaci 4. ročníka: Jozef Barut, Margaréta Pilarčíková, Andrea Vorčáková, Natália Lachová, Erika Kubasáková. Zisťovali sme, kde pramení ich pekný záujem o knihu.

Pamätáš si na názov prvej knihy, ktorú si prečítal sám?

J. Barut – Vláčik Tomáš.
M. Pienčáková – Osmijankove rozprávky.
E. Kubasáková – Abeceda.
N. Lachová – Čin – čin.

Podľa čoho si vyberáš knihy, ktoré ideš čítať?

J. Barut – Podľa autora, množstva strán, podľa úvodu. Ak je zaujímavá, tak si ju požičiam.
M. Pienčáková – Knihy, ktoré idem čítať, si vyberám podľa autora a písmen.
E. Kubasáková – Knihu si vyberám podľa rád kamarátok.
N. Lachová – Keď sú veľké písmená a aký je v nej čas.

Áké pocity prežívaš pri čítaní kníh?

J. Barut – Keď som čítal knihu Traja pátrači, mal som také isté pocity ako jeden chlapec – Jupiter.
M. Pienčáková – Vžívam sa do hlavnej postavy.
E. Kubasáková – Podľa toho, aká je to kniha, smiešna, veselá, smutná.
N. Lachová – Veľmi pekné, predstavujem si, že som v tej knihe.

Myslíš, že čítanie kníh ti pomáha k lepšiemu prospechu?

J. Barut – Myslím, že to veľmi prospieva. Nenudím sa.
M. Pienčáková – Pomáha.
E. Kubasáková – Určite pomáha.
N. Lachová – Áno, veľmi.

Kto vo vašej rodine ešte číta knihy?

J. Barut – Mój strýko mi rozprával o rôznych knihách, takže asi on číta najviac.
M. Pienčáková – V našej rodine číta knihy teta Luba.
E. Kubasáková – Knihy číta ocko, teta Danka.
N. Lachová – Moja sestra, mój brat, ja, maminka aj ocko. Ale keď majú čas. Aj moja babka číta sväté knihy.

Tvoja najobľúbenejšia kniha?

J. Barut – Traja pátrači.
M. Pienčáková – Matilda, Charlie a továrň na čokoládu, Čarodejnice, Jurov zázračný liek.
E. Kubasáková – Tá blondínka mi pije krv!
N. Lachová – Skoro všetky.

Naša obec

Rabča, to je naše malé mestiečko, v ktorom bije každému srdiečko. Neveríte, no je to tak, u nás v zime prezimuje každý vták.

Možno sa mýlim, možno nie, no ja Rabču proste milujem. Každý deň cítim tú vôňu a vánok, ktorý mi do duše priniesie pokoj a spánok.

Rabčanom vonia každucký kvet, ktorý zasype celucký svet.

Natália Jochimová, V. C

Zima

Máte radi zimu?
Tak vám o nej niečo pekné poviem.
Zima je krásna, ako pozorujem každý deň, ako snežík padá na suchú zem.
Je to nádbera, tri zimné mesiace: december, január, február, potešia detské srdce, a vyštípu dočervená líce.

Jedna gúla, druhá gúla, už snehuličiek ublíkmi gúla. A na mrkve sedí vrana, otváraj sa snežná brána do raďovánok so snežíkom. Letia sane dolu briezkom, na nich sedí Viky s Kubkom. Zima chutí, privri viečka, sneh nám padá do srdiečka.

Viktória Bielačková, II. B

Každé ráno

Každé ráno idem spať a večer zas musím vstať. Raňajky mám pri mesačiku, večer zas pri slniečku. Pomýlený som ja veru, obed si dám na večeru.

Milan Buška, V. C

Na vlnách kreativity našich žiakov

PRÍBEH MAMINKY, ktorá mala 8 detí

Mám osem detí. Osem detí je dosť veľa, a tak to niekedy ťažšie zvládam.

Vratko je strašne zlý. Kričí, piska, stále niečo vymýšľa. Nikolettka je nao-pak zase veľmi poslušná a dobrá v učení.

Radšej vám ich predstavím.

„Hej, hej, mamiii..., Vratko mi urobil dieru na ponožke a... a...“ volala Nikolettka.

„Dobre, už stačí!“ hnevávala som sa.

„Nikolettka, a ty si prečo rozbila tanier?“

Moja rodinka sa načisto zbláznila! Ešte, keď prídu tí traja – Gabika, Mirko a Sára z obchodu v takej nálade ako Vratko s Nikolettkou, tak dostanem infarkt. No, už prišli.

„A-a-a, vy, čo ste to kúpili?“ zhrznila som sa.

„Kúpili sme hocjake hračky, aj ty sa môžeš s nimi, maminka, hrať!“ tešili sa.

Mala som pravdu, ja ten infarkt dostanem. Namiesto chleba a mlieka nakúpili plno hračiek. Vtom počujem krik z kuchyne. Idem sa tam radnejšie pozrieť. Ale čo, zem je celá zašpinená od citrónovej zmrzliny. Kto ju otvoril, zjedol a navyše všetko zašpinil? Samozrejme sa nik nepriznal. Tiborko hovoril na Matúša, Matúš na Jakuba. Tiborka však prezradila špinavú pusinka od žltej zmrzliny.

Nahnevaná a unavená som si sadla a rozmýšľala, čo robiť. Vtom som

zaspala. Áké prekvapenie ma čakalo, keď som sa zobudila. Bolo čudné ticho. Všetci spali. Kuchyná, detská izba boli upratané, knihy pripravené do školy a v zošitoch úhladne napísané domáce úlohy. Na stole lístok: „MAMINKA, PREPÁČ NÁM!“

No povedzte, môžete sa hnevať na také deti? Keď som sa uistila, že je všetko v poriadku, ľahla som si aj ja.

Premýšľala som, aký to bol krásny deň, aj keď bol plný šibalských nápadov mojich detí.

Mám ich najradšej na celom svete.

A zazvonil zvonec a rozprávky o ôsmich deťoch je koniec.

Ninka Jatyelová, II. B

Triedne webové stránky

Dávame do pozornosti triedne webové stránky, kde si rodičia môžu pozrieť a prečítať zaujímavosti a aktuality zo života danej triedy:

I. B trieda: www.lienkinatrieda.webnode.sk

II. B trieda: www.osmijankovatrieda.estranky.sk

III. C trieda: www.druhacikovozrabce.webnode.sk

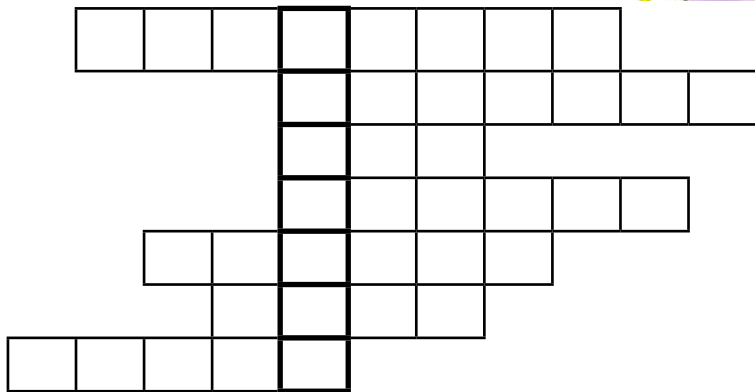
III. A trieda: www.tretiacikovozrabce.webnode.sk

Detský divadelný súbor **Faust a margarétky** má všetky svoje akcie, vystúpenia, fotografie, ako aj videozáznamy divadelných predstavení na stránke: www.faustramargaretky.weebly.com.

TAJNIČKA

- učiteľ národov
- hudobný nástroj
- orgán sluchu
- oravský vrch
- básne písané viazanou veršovanou formou
- zvuková zhoda slabík na konci veršov
- najvyšší vrch na Slovensku

Umenie malých krokov

autor: Antoine de Saint-..... (riešenie tajničky)

Neprosím o zázrak, Pane, ale o silu pre všedný život.
Nauč ma umeniu malých krokov.
Sprav ma vynaliezavým a vynachádzavým,
sprav ma sebaistým v správny čas.
Ŕbdar ma jemnocitom, aby som dokázal odlíšiť
prvoradé od druboradého.
Prosím o silu kázne a miery,
aby som len tak neprekročil životom
a svoje dni si rozumne rozdelil;
aby som neprespal záblesky svetla a vrcholy,
a aby som si aspoň tu a tam našiel čas na umelecký zážitok.
Dovoľ mi utvrdiť sa v tom, že snívať
o minulosti či budúcnosti mi nepomôže.
Pomôž mi čo najlepšie zvládnuť to, čo je najbližšie,
pomôž mi pokladať práve prežívanú hodinu za najdôležitejšiu.
Obráň ma pred náivnou vierou,
že v živote musí ísť všetko hladko.
Daruj mi triezve poznanie, že ťažkosti, porážky,
neúspechy a sklamanie sú prirodzenou súčasťou života,
že vďaka nim rastieme a dozrievame.
Pripomínaj mi, že srdce sa často stavia proti rozumu.
Pošli mi v pravej chvíli niekoho,
kto má odvahu povedať mi pravdu s láskou.
Chlieb každodenný daj mi pre telo i dušu,
prejav tvojej lásky, priateľské echo,
a aspoň tu a tam náznak, že budem užitočný.
Viem, že veľa problémov sa rieši nekonaním;
daj, aby som dokázal čakať.
Nech vždy nechám teba i ostatných dohovoriť.
To najdôležitejšie si človek nehovori sám.
To najdôležitejšie mu býva povedané.
Ty vieš, ako veľmi potrebujem priateľstvo.
Daj, aby som dorástol tejto najkrajšej,
najťažšej, najriskantnejšej
a najnežnejšej záležitosti života.
Vnukení mi pravú chvíľu a pravé miesto,
kde môžem zanechať balíček dobra,
slovami či bez slov.
Chráň ma pred strachom, že by som mohol premárniť svoj život.
Nedaj mi to, čo si želám,
ale to, čo potrebujem.
Nauč ma umeniu malých krokov!

Mini(a)túry do literatúry

ráciou a námetom na písanie mnohých jeho kníh. Najznámejšie sú azda **Letec, Pošta na juh, Nočný let, Zem ľudí** a rozprávka pre dospelých **Malý princ**. Známe sú jeho citáty, napr.: „Dobre vidíme iba srdcom, to podstatné je očiam neviditeľné...“

Ponúkame vám od neho krásnu báseň, nielen na prečítanie, ale aj zamyslenie, či hlbšie uvažovanie a samozrejme, aj na posúdenie, či tento autor právom patrí medzi veľkánov svetovej literatúry. Vašou úlohou je doplniť tajničku a dopísať riešenie k autorovi básne.

Doplnením tajničky objavíme veľikána francúzskej literatúry, spisovateľa, letca francúzskej armády, ktorému skúsenosti a zážitky z leteckého prostredia boli inšpi-

Naša trieda 2. B

Osmijanko s nami do školičky beží,
každý deň sa s nami učí.
S číslami si poradíme,
Osmidunča pobladíme.
S Osmijankom sa nenuďíme,
spolu si s ním poradíme.
Hurá, skončila sa škola,
zajtra sa uvidíme znova...

Viktória Bieliková, II. B

Na vlnách kreativity našich žiakov

Naša zima

Naša zima prichádza,
kým sa Katka zobúdzá.
Krásne vietor pošumuje,
sniežik padá zbora dole.
Biela tráva je,
každý sa teší na sane.
Katka sa len guluje,
Helena sa sánkuje,
Albert sa zas lyžuje,
Betka v snehu maľuje.
Blíží sa veľká fujavica,
Katke spadla rukavica.
Deti v snehu hrabali,
rukavicu hľadali.
Rukavicu nenašli,
zato zmrznutého vtáčika našli.
Zobrali ho domov,
položili na stôl.
Všetci sme ho pobladili
a do búdky uložili.
Tak sa skončil krásny deň,
a čo vtáčik?
Ráno uletel!

Autori: Tiborko Zboňák, Ninka Jatyelová, II. B

Na vlnách kreativity našich žiakov

Psíček a mačička v krajine zázrakov

Raz psík povedal, že sa doma nudí a chce ísť na výlet. Mačička by aj chcela ísť, ale mala veľmi veľa práce. Psík jej povedal: „Hav, hav, urobím všetku prácu!“

„No, dobre,“ povedala mačička, lebo bola aj tak veľmi unavená.

No ale psík bol nezodpovedný a schoval všetky špinavé hrnce do skrine. Potom zakričal mačičke:

„Všetko je upratané!“

Mačička sa išla presvedčiť a naozaj, všade bol poriadok. Mačička pripravila jahodové šišky, a keď už chceli ísť na výlet, tak skriňa s vecami nevydržala, všetky špinavé hrnce sa rozspaly po zemi.

„Ešteže to mačička nevidela,“ vzdychol si psíček.

Rýchlo zatvoril dvere a išli.

„Psík, vieš vôbec kadiaľ ideme?“ opýtala sa mačička.

Psík len neisto zakrútil hlavou a išiel. Mačička sa obávala, že zabľúdia. Išli, išli a vtom videli nádherné mesto a veľa ľudí. Mačička povedala:

„Poďme tam!“

Psík chvíľu porozmýšľal, ale dal sa nahovoriť. Chceli vedieť, kde sú, tak sa spýtali babky, čo išla okolo. A naozaj, babka im pomohla.

„Ste v krajine zázrakov,“ povedala im.

„Čo?“ zarazili sa.

„Áno, ste v krajine zá-

zrakov,“ zopakovala.

Už – už chcela ísť, ale mačička sa opýtala, či by u nej mohli prespať, lebo sa už zotmel a bála sa, že sa stratia.

„Dobre, prenocujem u vás, veď pomáhať si treba!“

„Supéér!“ potešili sa psíček a mačička.

„Budeme kamaráti, áno?“ povedali.

„Chodte sa zobliecť a chodte spať, je príliš neskoro. Zajtra sa pripravte, lebo vám ukážem čarovný les.“

Noc prešla veľmi rýchlo.

„Vstávať, ideme!“ zobudila kamarátov babka.

Obliekli sa, najedli a vydali na cestu.

„No, a už sme tu,“ povedala babička.

„A toto je čo?“

„Predsa krik s cukrikmi, vy ho doma nemáte?“

„Nie, my ak máme, tak len krik so šípkami.“

„Aha, tak prepáčte.“

„Nič sa nestalo,“ povedali.

„A kto teraz povedal ahoj?“ spýtala sa mačička.

„Ja nie,“ odpovedal psík.

„To sa vám pozdravila hovoriaca srnka,“ usmiala sa babka.

„A dosť!“ vykrikla mačička, lebo sa bála.

Babka si všimla, že sa mačička bojí, preto ju utešovala.

„Neboj sa, tento les nie je nebezpečný, len sa tu dejú nezvyčajné veci.“

„Áno, to sa dejú a veru mi poriadne naháňajú strach. Radšej už poďme!“

„Dobre,“ odpovedala babka a pohľadkala mačičku.

Psík veselo zavrtel chvostíkom, lebo bol veľmi hladný. Nezabudol poznamenať:

„Ale my sme si povedali, že budeme u babky len jeden deň!“

„Vydrž ešte chvíľu!“ povedala mačička.

„No dobre, ale aj tak mi poriadne škvrka v brušku.“

„Dobre, tak ideme domov!“

Išli, išli. Tá cesta sa im zdala nekonečná. Až po troch dňoch zazreli ich domček. Otvorili dvere, ale čo nevideli? Všetky hrnce boli rozhádzané po zemi.

„Jó, niekto nás prepadol!“ zvolala mačička.

Psík sa zahanbene priznal, že hrnce neumyl a zo skrinky vypadli a veľmi zosmutnel.

„Škoda, že sa nemôžem na teba spoľahnúť, ale to nevádi. Aj tak si každý robí čo chce. Choď hrabať kosti a ja umyjem riad!“ rozhodla mačička.

Keď to všetko urobili, tak si ľahli a tuho zaspali. V noci sa im snivalo o krajine zázrakov. A tak sa končí náš príbeh.

Ninka Jatyelová, II. B

Ako prišla jar

Prvého jarného dňa prišla do lesička očakávaná pani jar. Všetci museli pochtivo upratať lesík, lebo keby neprišla pani jar, neviete si ani predstaviť, čo by sa stalo. Jar by nebola. Ale našťastie prišla práve včas. Najprv si skontrolovala les. Potom, keď bolo všetko tak, ako má byť, pani jar oživila prírodu.

Onedlho už všetci mohli obdivovať krásne kvety, stromy, a vychutnávať si krásu prírody na jar. Svet si vy-zliekol bielu farbu a pani jar ho rýchlo odela do pestriých a voňavých farieb, veď mu bolo už po dlhej zime skutočne zima.

Viktória Bieláková, II. B

Rabča

Rabča malá dedina je, každý sa v nej však raduje. Potôčiky pramenia tu, čisté, biele, priehľadné. A nad Rabčou Babia bora, obsypaná snehom je. A pod ňou chalúpkok veľa je, v Rabči sa dobre žije. Nedá sa ani slovami opísať, aká je prekrásna moja rodná dedina.

A. Golčáková, VI. A, K. Vorčáková, VI. A

Trieda 5. C

Je nás tam 17, je nás tam dosť. Každý si skloňuje dub, dľaň a kosť. Triednu máme skvelú, kriedu máme bielu. Vždy keď problém nastane, celá trieda povstane.

Natália Jochimová, V. C

Teta zima

Končí sa jeseň a prichádza zima, zem pokrýva bielučká perina.

Mrázik na okienko maluje, teta Zima vonku čaruje.

Mikuláš sa chystá na deň, kedy znova vyjde na sneh.

Veď Ježiško sa znova narodí, v detských očiach radosť zapáli.

autor: Nikolettka Pitáková, II. B

Zvieracie četovanie

Kôň sa na televíziu pozerá, ako urobiť prasa z papiera.

Ježko zase samozberačom zbiera stromy. K moru si nachytám líšky a či kuny?

V dome sa myš priblíži na pokec a četuje s kamarátmi delfinom a vtákmi.

Kristínka Chudiaková, V. C

Slon z jabody

Veľká obluda, malý strom, spadol z jabody slon. Vytkol nôžku, spravil roznožku, potom kotúl, zvalil mobil. Ťažký je život slona nielen, občas si povieme: Som z toho jeleň...

Natália Jochimová, V. C

Krtkova príhoda

Krtko Vladko vstal z postele, ako vždy, prvý. Najedol sa, umyl zuby a spokojne si odľukoval smerom k záhrade. Vôbec netušil, že je jeseň a blíži sa zima.

Keď uvidel záhradu, zatriasli sa mu mihalnice na očkách.

„Ej, musel tu byť nejaký zlodej, veď kde sú listy a jabĺčka zo stromov?“ nalákal sa.

Rozbehol sa ku krt múdre mu pradedovi. Ten s úsmevom na tvári Vladkovi vysvetlil, že v záhrade nebol zlodej, ale prichádza teta zima.

„Á-ha, tak teta zima je poriadna čarodějka. Odtiaľto budem aspoň vedieť. A môžem sa s ňou kamarátiť?“ „Áno môžeš, veď o dva týždne bude tu!“ povedal krt múdry pradedo.

Keď už snežilo a fúka-

lo, zimu krtko Vladko stále nevidel. Opäť išiel ku krt múdre mu pradedovi, či ju nestretol.

„A ty ju nevidíš? Ved tie padajúce snehové vločky sú teta zima a zdraví ťa.“ „Naozaj je veľmi krásna...“ vzdychol si krtko Vladko.

Rozbehol sa za kamarátmi a išli sa spolu so zimou hrať.

Ninka Jatyelová, II. B

ROZPRÁVKOVÁ KRAJINA

Dňa 6. marca 2011 sa kultúrny dom počas fašiangového karnevalu premenil na ozajstnú šťastnú „Rozprávkovú krajinu“. Navštívilo ju obrovské množstvo rozprávkových bytostí od výmyslu sveta. Najviac prišlo lienok, motýľov, psíkov, mačiek, zajačikov, víl, čarodejnic. Dokonca prišli aj čerti (aj čertice). Pre hladných chcel variť kuchár. Kultúrny dom praskal vo švíkoch.

Zamaskované bytosti sa zabávali, promenádova-
li, súťažili. Do tanca strhli
svojich rodičov, staré ma-
my, aj organizátorky.

Za krásny a nezabud-
nuteľný zážitok z „Roz-
právkovej krajiny“ veľké
ĎAKUJEME patrí všet-
kým sponzorom, mas-

kám, rodičom, a organi-
zátorkám.

Eva Raticová
Autor fotografií: V. Briš

Každá bytosť za svoju
námahu bola odmenená
hračkou a sladkosťou. Vy-
hodnotili ich rodičia. Re-
kordom karnevalu bola
najmladšia maska, ktorá
mala pol roka.

Poradie na prvých miestach:

Predškolský vek:

1. páv – Dominika Iglarčíková
2. hviezdica – Silvia Jaššáková
3. čertík – Jakub Piták

1. – 3. ročník: 1. pavúk – Adrián Miklušák I.B
2. vodník – Ema Vajdecková I.A
3. karta – Viktória Michaláková I.B

4. – 9. ročník: 1. motýľ – Natália Bajčičáková IV.A
2. rocker – Matej Florek V.A, 3. kvet – Natália Šurinová IV.A.

Viac fotografií

je na www.rabca.sk.

Sponzori karnevalu:

p. starosta D. Ratica, CO-OP Jednota Námestovo, p. D. Ratica bufet ZŠ, p. L. Pilarčík – Plastové okná a dvere, p. D. Korman – Predaj štrkov a uhliá, Ing. M. Hadár Námestovo, p. F. Prisenžňák Autoškola.

Interview s Claudiom z Ríma

V tomto školskom roku do našej školy pribudol nový žiak. Nebolo by na tom nič zvláštne, veď nie je ani prvý, ani posledný, keby sa k nám Davide Claudio Di Sturko nepristahoval z Talianska.

Claudio sa narodil a prežil svoje detstvo v Ríme, v časti Montesapaccato, navštevoval tam školu Carlo Evangelisti. Má dvoch mladších súrodencov, mamu pôvodne Slovenku a otca Taliana. Rodinka sa rozhodla, že skúsi život na Slovensku, v rodisku matky. Claudio prišiel do Rabče z veľkého mesta a s malými znalosťami slovenčiny. Bol zaradený do V. A triedy. Zaujímalo nás, ako sa mu po polročnom pôsobení na našej škole páči, ako sa mu darí, či si zvykol na nové prostredie. Samozrejme, že už pekne hovorí po slovensky...

Claudio, každý vie, že si v našej škole nováčik. Ako sa správajú rabčanskí žiaci k tebe, mladému Talianovi?

Je to nezvyk, pretože u nás v Ríme ma všetci brali ako normálneho chlapca a tu sa ma stále niekto niečo vypytuje, ako sa „kľaje“ po taliansky, chcú, aby som hovoril po taliansky.

Ako vnímaš správanie učiteľov ku žiakom na Slovensku v porovnaní

s talianskymi?

V Taliansku to bolo prísne. Učiteľky stále kričali, skoro nás naháňali. Tam sme mali na školách kameary, tak sme museli neustále sedieť na zadku. Tu to nie je také prísne. Najradšej mám pani učiteľku Motýlovú, je na mňa milá, aj keď urobím chybu, povie, že nevedí, veď ty si prišiel z Talianska.

V ktorej škole sa ti viac páči, slovenskej alebo talianskej?

Tu, lebo cez prestávku môžeš behať po triede, nemusíš stále sedieť, každá hodina je iná, kratšia, tam sme mali jeden predmet 2 – 3 hodiny, mali sme síce dlhšie prestávky, nesmeli sme behať, hrali sme sa spoločenské hry Monopoly, tam na jednotku si musel vedieť viac, ako učiteľ!

Čo bolo pre teba najťažšie, keď si sa musel preťahovať z Talianska na Slovensko?

Veľmi ťažké bolo naučiť sa slovenčinu. Trochu som mal strach. Aj sme si poplakali s kamarátmi, vtedy som ešte nevedel, že tu ostane natrvalo.

Slovenčina je dosť ťažký jazyk. Ako si sa ju naučil a dokázal ovládať?

V Taliansku ma trochu slovenčinu učila mamka, bolo to ťažké. Zvykol som si na rozprávanie, tu som chodil s mamou do obchodu, počúval ľudí, slovenčinu, nové hlásoky č, ž, dž.

Chýbajú ti tvoji talianski kamaráti a máš veľa slovenských?

Chýbajú mi, lebo mi vždy pomohli, vypýtali ma od mamy von. Myslel som na kamaráta Giamluca, ktorého zrazilo auto, on sa tomu smial. Ja som sa bál a on povedal, že nič sa nestalo aj bicykel zostal celý. Mám už nových kamarátov, ale na tých talianskych nikdy nezabudnem.

Našiel si si už aj detskú lásku? Kde sú krajšie dievčatá?

Na Slovensku sú krajšie dievčatá a jedna sa mi už aj páči. Talianske dievčatá „divili“, naháňali sa. Mne sa páčia múdre dievčatá.

Ako si si zvykol na nové prostredie, zimu, veď si prišiel z oveľa teplejšej krajiny?

Tu je sneh, tak je väčšia sranda, chodíme sa sánkovať, tak páči sa mi tu. V Taliansku sneh nebol. Ale prišiel som z veľkého mesta do malej dediny, nie sú tu moji kamaráti, keby boli tu, bol by som šťastnejší. V Taliansku na Silvestra celé mesto svieti, ľudia sú v uliciach, je tam večerný život. Tu je ticho.

Kde vidíš svoju budúcnosť, na Slovensku alebo v Taliansku?

Chcel by som si založiť rodinu v Taliansku, aj žiť tam, ako môj strýko. Uvidím. Bavia ma traktory, farma, pretekár. Máš lepší život, keď si zarobiš.

VIANOČNÉ PRÁZDNINY – najkrajšie obdobie detských radovánok...

Pár dní pred Vianocami sa už deti tešia na vianočné prázdniny.

Tešia sa na sneh, lyžovačku a sánkovačku, či korčuľovanie. Tá radosť vyčarí na ich tvárach veľký úsmev, ktorý poteší všetkých rodičov. Vianočné prázdniny sú príležitosťou, kedy môže byť rodina spolu, keď môžu spolu tráviť viac času. Ten čas si môžu spríjemniť rôznymi činnosťami, napríklad

ozdobovaním vianočného stromčeka alebo pečením vianočných medovníčkov, či iných sladkostí, ktoré neodmysliteľne patria k vianočným sviatkom. A potom už len spoločne zasadiť k štedrovečernému stolu a čakať na príchod Božieho Syna, ktorý je vzácnejším darom nad všetky iné darčeky, ktoré nás každoročne potešia pod vianočným stromčekom.

Patricia Kolčáková, VI. C

Z pohľadu učiteľa

Dovoľte, pár slov...

Chcela by som napísať pár slov k rodičom žiakov našej školy aj ako učiteľ, aj ako rodič. Som jedna z Vás a tiež mám svoj pohľad na vec a mrzí ma, kam smeruje dnešná úcta k učiteľovi. Pretože takú neúctu si učiteľ od svojich žiakov a rodičov nezaslúži.

Myslím si, že rodičia si zmenili pojem výchova svojho dieťaťa za pojem zverenie výchovy škole. Šup dieťa do MŠ, ...však nech sa učí od mala, ...šup dieťa do družiny, ...nech je oňho postarané, ...šup dieťa do školy, ...tam mu dajú rady... Rokma presvedčili, že táto neučta pramení z domáceho prostredia, či sa niekto urazí, či nie, veď my ich dokonca vedieme k úcte k svojim rodičom a k úcte ku všetkým ľuďom. Nehovoríme deťom do očí: ...tvoj otec je taký, tvoja mama je taká...

Za tých pár rokov, čo učím, som si všimla, že každý učiteľ sa snaží dať Vášmu dieťaťu to najlepšie zo seba, nie ublížiť mu, ako si to mnohí nahovárajú. Viem, poviete si, že sú učiteľia, ktorí by učiteľmi nemali byť nikdy, ale môžem čestne vyhlásiť, že našej škole sa to netýka!

Deti si vzali zákernosť a klamstvo za každodenný chlieb, v čom ich rodičia podporujú v mene svojej lásky k dieťaťu. Snažím sa príčinu hľadať vo svojom dieťati,

prečo sa nesprávalo tak, ako sa malo. Deti majú svoje práva, ale neovládajú svoje povinnosti. A môj názor je, keď si splníš svoju povinnosť, potom si uplatniš svoje právo.

Preto chcem poprosiť rodičov o to, aby sa snažili si deti viac všimnúť, viac sa s nimi rozprávať, dať im kúsok z dňa, ktorý je náročný. A tiež Vás chcem poprosiť, aby ste sa zamysleli nad tým, ako rozpráivate o učiteľoch pred svojimi deťmi, ruku na srdce, či Vám občas neujde aj nejaké vulgárne slovo na „takú“ či „onadajú učiteľku, či učiteľa. Takto sa naruša autorita naša, ale verte, že aj tá vaša vlastná.

Za všetkých učiteľov tvorím: Máme Vaše deti radi!

A dovoľm si nezabudnúť vzdať česť rodičom, ktorých sa moje slová netýkajú, pretože verím, že nás je ešte stále dosť. Tým, ktorí majú opraty vo svojich rukách a srdce na pravom mieste. Ja ako rodič vyhlásujem svoju spokojnosť s učiteľmi na našej škole, tak ako na 1. stupni, aj na 2. stupni.

Som presvedčená o tom, keby sme sa viac v živote usmievali aj napriek rôznym trápeniam, videli by sme svet oveľa krajší a zlé hodnoty – závisť, nenávisť, žiarlivosť, hnev... a kopec ďalších zahodili do koša.

p. uč. Mgr. Lubomíra Slovíková

VIANOČNÁ AKADÉMIA

Posledný deň v škole pred Vianocami 22. decembra 2010 si žiaci spríjemnili predvianočným programom.

Vo vianočnej akadémii na 1. stupni postupne predviedli svoj talent žiaci z jednotlivých tried, takže z nultého ročníka a deti z detského divadelného súboru. V programe sme mohli vidieť a počuť recitátorov vianočných básní, nadaných malých spevákov, školou sa tiež rozliehal zvuk harmoník a spev via-

nočných kolied. Do udalostí, ktoré sú podstatou Vianoc, sme sa mohli preniesť spolu so žiakmi III. B trie-

dy a ich krásnym biblickým príbehom o narodení Ježiška. A rozprávkové čaro Vianoc nám v závere vykúz-

lil detský divadelný súbor Faust a margarátky.

ného súboru Faust a margarátky, tanečných choreografií dievčat z krúžku divadla tanca a vianočných kolied a vinšov v podaní detského folklórneho súboru Goralecki.

Vianočná akadémia na 2. stupni sa niesla v znamení divadelných scénok detského divadel-

Ako sa deti tešia na Vianoce

Ja sa teším na Vianoce. Budeme ozdobovať vianočný stromček. Večeriame všetci spolu. Najskôr obľátky s medom, potom kapustnicu a nakoniec kapra

so šalátom. Po večeri poďakujeme Pánu Bohu krátkou modlitbou. Utekáme ku stromčeku a rozdáme si darčeky.

Sárka Bjalončíková, II. C

Vždy na Vianoce staviam stromček, dávame naň salónky a guľôčky. Všade rozsvietime, aby nás Ježiško našiel. Keď Ježiško donesie darčeky, sme v inej izbe.

Potom sa ideme navečerať a nakoniec v obývačke rozbalujeme darčeky. Potom pozeráme rozprávky. A potom spať. Veselé Vianoce.

Livia Šurinčíková, 2.C

Na Vianoce sa teším každý rok. Rodičom pomáhame zdobiť vianočný stromček. Pečieme chutné koláče

a medové perníky. Najradšej mám štedrovečernú večeru, lebo sa teším na darčeky.

Sebastián Pilarčík, II. C

Blížia sa Vianoce, už len jeden deň. Stromček je hotový, už aby bolo zajtra. Konečne štedrý deň! Celá rodina sme na Vianoce spolu u babky. Babka varí večeru, ja s Nikolkou chystáme stôl. Evička s Leou podávajú lyžice. Gabika s Amálkou skladajú servítky. Pritom spievame kole-

dy. Keď je všetko hotové, ideme dedkovi zapáliť sviečku. Dedko nám veľmi chýba. Prišli sme domov a išli sme večerať. Pri stole nás bolo 15. Keď sme sa najedli, utekali sme ku stromčeku. Bolo tam strašne veľa darčiekov. Na Vianoce sa veľmi teším.

Natália Vnenčáková, 2.C

Ako veľmi sa teším na Ježiška, tak sa teším na darčeky. Chcela by som, aby mi priniesol veľa darčiekov. Teším sa, že budeme robiť medovníčky, ozdobovať stromček, chystať stôl, pozerat

na kaprika vo vani, budeme mu vymieňať vodu. A zo všetkého najviac sa teším na to, že budeme spoločne večerať pri veľkom sviatočnom stole.

Vaneska Zboňáková, II. C

Od Lucie do Vianoc každá noc má svoju moc!

Dňa 13. decembra, na Luciu, predviedli opäť naše žiačky z detského divadelného súboru Faust a margarátky krátke pásmo ľudových zvykov, obyčají a tradícií našich predkov v predvianočný čas pod názvom Stridžie dni pre žiakov ZŠ s MŠ Rabča.

Už tradične predviedli liatie olova na Ondreja; trasenie plotom a pýtanie si muža; varenie halušiek, v ktorých sú lístky s menami chlapcov; zhotovenie lucijného stolčeka... Okrem toho pripomenuli pranostiky súvisiace s predvianočným časom, okrajovo spomenuli aj udalosti zo života svätých, a to Mikuláša, Barbo-ry, Lucie.

„Lucky“ zahalené v bielej plachte a s pomúčenou tvárou symbolicky povytanali všetko zlo zo školy, takže už nič nebude stáť v ceste našim žiakom, aby dosiahli výborné vyučovacie výsledky a známky, ktoré sa už čoskoro odrazia na vysvedčení v prvom polroku. :)

Večer na Luciu sme pripomenuli tieto tradície

predvianočných dní aj rodičom a starým rodičom v kostole v Rabči.

Vianočné trhy

V piatok
17. decembra 2010
po vyučovaní sa
uskutočnil v našej
škole II. ročník
vianočných trhov.

Nedočkavosť a napätie cez vyučovanie vystriedala predvianočná nálada. Žiaci za symbolické ceny predávali svoje výrobky, ktorých príprave zaiste venovali veľa hodín a úsilia. Radosť bolo prejsť sa touto vianoč-

nou tržnicou, vidieť krásne výrobky, ako medovníčky,

vianočné ozdoby, adventné vence, girlandy, oblát-

ky, výrobky z papiera, sladké pečivo, ale predovšet-

kým šťastné tváričky detí a úsmevy na perách.

Zdravie

Stravuj sa zdravo

Chladné zimné dni, to je obdobie častých chrípok a prechladnutí.

Žiaci ZŠ s MŠ v Rabči na ročníkoch 1. – 4. sa proti týmto chorobám posilnili už v jeseni pred zi-

mou poriadnou dávkou vitamínov z ovocia a zeleniny. Už štvrtýkrát sme si pripomenuli, aké je pre nás dôležité ovocie a zelenina. Celý týždeň sme chodili do školy oblečení vo farbách ovocia a zeleniny.

Každý deň v tričku inej farby, ktorá predstavovala zeleninu a ovocie. Vyrcholením týždňa bola už tradične súťaž v zdobení ovocných a zeleninových tanierov, do ktorej sa celkovo zapojilo 11 tried. V každej

triede žiaci pripravili jeden ovocný a jeden zeleninový tanier. Taniere sa potom vystavili na chodbe a žiaci hlasovali za ten najkrajší a najoriginálnejší výtvor. Po skončení hlasovania si deti svoje umelecké

diela mohli aj zjesť. Tvorcovia víťazných tanierov boli odmenení diplomom a sladkosťou. Už teraz sa všetky deti tešia na ďalší ročník súťaže a rozmyšľajú, čím ohúria svojich spolužiakov.

Stravuj sa zdravo očami detí

Jedného dňa sa v škole konala súťaž. Bola to súťaž ovocného a zeleninového taniera. Bolo nám treba ovocie a zeleninu. Dievčatá zdobili ovocný tanier a chlapci

zeleninový. V našej triede bol rozruch, všetci mali nervy. Nedarilo sa nám. Keď sme to už urobili, boli sme odniesť taniere. Aj deti z iných tried zdobili. Nastalo hlasovanie. Všet-

ci sme trpeli a netrpezlivo čakali, kto vyhrá. Nakoniec sme nevyhrali a boli sme trochu z toho smutní.

Natália Bajčičáková, IV. A

Súťažili sme o najkrajší zeleninový a ovocný tanier. Na ovocný tanier bolo treba veľa ovocia a na zeleninový veľa zeleniny. Chlapci robili zeleninový tanier a dievčatá ovocný tanier. Všet-

ci sme boli v strese, lebo sme mali málo času. Mali sme veľa nápadov. Misa sa nám veľmi páčila. Keď sme misu dokončili, boli sme ju odniesť na chodbu. Potom nám porozdávali papieriky, na biely sme mali napí-

sať číslo zeleniny a na žltý ovocie. Nevyhrali sme, ale boli sme radi, že sme súťažili. Na druhý rok už súťažiť nebudeme a je nám to veľmi ľúto.

Zuzana Brišáková, IV. A

Konečne nastal tento deň. Veľmi som sa naň tešila. Budeme robiť taniere. Ovocný a zeleninový. Museli sme priniesť ovocie a zeleninu, aby sme mohli robiť taniere. Dievčatá robili ovocný tanier a chlapci

zeleninový tanier. Dievčatá urobili misu a chlapci ložky. Veľmi dobre sme sa bavili. Naozaj to bolo úžasné. Potom sme išli odniesť taniere na dolnú chodbu. Začali sme hlasovať, každý dostal lístoček na písanie. Išli sme

do triedy a zúfalo sme čakali. Nakoniec sme sa dozvedeli, že sme nevyhrali. Ale to nevadí. Škoda, že nebudeme aj ďalší rok, ak nevadí.

Natália Bodnárová, IV. A

Na našej škole sa konala súťaž o najkrajší zeleninový a ovocný tanier. Každý žiak si priniesol nejaké ovocie a zeleninu. Pani učiteľka priniesla taniere, škrabky a nožík. S radosťou sme sa všetci pustili do práce. Chlap-

ci pripravovali zeleninový a dievčatá ovocný tanier. My sme robili zeleninové ložky a dievčatá ovocnú pyramídu. Nálada bola veľmi dobrá, bolo veselo. Každý povedal svoj nápad. Vyzdobené taniere sme odniesli na chodbu. Každý tanier

mal svoje číslo a začalo sa hlasovanie. Netrpezlivo sme čakali na výsledky, dúfali sme, že vyhráme. To sa však nestalo. Nakoniec sme zjedli všetko ovocie a zeleninu.

Tonko Belkotiak, IV. A

Jedného dňa bola súťaž, kto urobí najkrajší tanier. Mali sme doniesť ovocie a zeleninu z domu. Zdobili všetky triedy 1 – 4 ročníka. Dievčatá zdobili ovocný tanier a chlapci zeleninový tanier. Všetci rozmyšľali, čo urobia,

aby ich tanier vyhral. Taniere sme vyzdobili a odniesli na chodbu. Potom sme hlasovali za najkrajší tanier. Boli tam pekné taniere. Škoda, že na budúci rok nebudeme robiť, lebo už budeme piatimi. **Nikola Slovíková, IV. A**

Jedného dňa sa v škole konala súťaž o najkrajší zeleninový a ovocný tanier. Chlapci si mali priniesť zeleninu a dievčatá ovocie. Chlapci zdobili zeleninový tanier a dievčatá ovocný tanier. Tria som sa, že nám to ne-

vyjde. Keď prešla hodina, tak sme išli odniesť taniere na výstavku. O chvíľku sme išli hlasovať a nikto nevedel, kto vyhral. A nakoniec sme na nástenke videli, kto vyhral.

Pavol Brišák, IV. A

Je tu zeleninový a ovocná súťaž. Chlapci potrebovali zeleninu a dievčatá ovocie. V našej triede zdobili všetci chlapci a všetky dievčatá. Boli sme nervózní, či to budeme mať pekné. Mali sme na to hodinu. Ale stihli sme to. A už

je tu výstava tanierov. Keď som videl všetky taniere, tak som cítil, že to prehráme. A je hlasovanie. Hlasoval som, ale nepoviem, za aký. Prehrali sme, ale bol som šťastný, že som nechýbal.

Marián Ferneza, IV. A

Vystúpenie v domovoch dôchodcov Or. Lesná a Novot'

„Svet sa odel do Vianoc, prichádza tá svätá noc, čo má takú veľkú moc... Medovníky, oblátky už voňajú, koledy sa spievajú...“
Týmito slovami sa v predvianočnú nedeľu 19. decembra 2010 prihovárali naši žiaci obyvateľom Domova dôchodcov v Novoti i Oravskej Lesnej.

Po roku sme sa opäť stretli, aby sme ich potešili, darovali im aj kúsok seba a spolu si vytvorili atmosféru Vianoc plných túžob a očakávania. V predvianočnom programe vystúpili deti zo záujmových útvarov zo ZŠ s MŠ Rabča, z CVČ Maják Námestovo a OZ Centráčik. Tanečné vystúpenia mažoretiek, tanečného tria MTA pod taktovkou p. uč. A. Lubasovej, ako aj žiačky krúžku divadlo tanca pod ve-

dením p. učiteľiek A. Škrkovej a E. Kolčákovskej rozprúdili program už na začiatku správnym smerom.

Vianočný čas je aj časom, kedy každý začne veriť rozprávkam, pretože práve v tomto období nikdy nechýbajú. Určite máme všetci radi rozprávky a radi sa k nim vrátíme v každom veku. Preto aj žiaci z detského divadelného súboru Faust a margarétky, ktorý pracuje na pôde ZŠ s MŠ Rabča

a vedie ho p. uč. A. Škrkovej a p. uč. M. Dulka, pripravili aj pre starších z domovov dôchodcov rozprávku Sol nad zlato v modernej úprave, ktorá sa dotýka aktuálneho spoločenského diania.

V závere sme si opäť vykúzlili krásu a čaro Vianoc prostredníctvom vianočných koledí v podaní detského folklórneho súboru Goralecki z Rabče pod vedením p. uč. A. Vorčákovskej.

Mikuláš, Mikuláš, čo v tom vreci máš?

...Je 6. december a to je deň, kedy má sviatok sv. Mikuláš.

Deti v Základnej škole s materskou školou v Rabči túžobne očakávajú jeho príchod, ale miesto neho sa zjavia dvaja nezbední čertíci a vysmieávajú sa deťom, že Mikuláš na nich zabudol, že sa zdržal na omši, alebo že dostal chrípku či nádchu... Situáciu sa snažia vyriešiť dvaja anjeli, prísne napomenú čertov a dodajú, že oni nič od Mikuláša nedostanú za svoje správanie. Ale čerti predsa len chcú darčeky, jeden si praje lopatu, aby mohol prikladať do kotla a druhý si myslí, že ani nie je taký zlý, ako niektoré z prítomných detí. Preto musia urýchlene napraviť svoje činy, a tak spolu s deťmi spievajú a tancujú, až ich počuje svätý Mikuláš, ktorý bol práve na ceste k nim. Za krásny spev a básničky deti odmení sladkosťami, a nezabudne ani na ne-

zbedných čertíkov, ktorých ale najskôr dohodnivo napomenie, aby boli k sebe aj iným lepší.

Takéto divadelné prekvapenie pripravili pre žiakov školy naši herci z detského divadelného súboru Faust a margarétky.

O deň skôr, 5. decembra 2010, s rovnakou scénkou vystupovali pre deti v Kultúrnom dome v Rabči.

Deti a spolužiakov z charitného domu prekvapili žiačky detského divadelného súboru Faust a margarétky znovu „oživenou“ úspešnou scén-

kou Únos starkých práve na sviatok svätého Mikuláša. Humorná scénka sa stále teší svojej obľube u malých divákov. Nezbední čerti im vždy vyčaria úsmev na perách. Okrem toho má hra hlbšiu myšlienku, a to hlavne v poukazovaní na váhu a dôsledky slov, ktoré vyriekneme len tak bez rozmyslu.

Obdarovanie krásnym programom bolo vzájomné, pretože aj pre naše deti boli pripravené zaujímavé aktivity a výborne sa spolu zabávali.

DARUJTE VIANOCE 2010 alebo Kroky k detským srdiečkam

Predvianočný čas – čas zhonu, príprav, upratovania, nakupovania, očakávania..., vôňa vianočného pečiva, ihličia, ale predovšetkým vôňa a teplo domova. Istotne dôležitejšie, než prepchatý stromček a pyramída darčiekov pod ním je vedomie, že sa máme vždy kam vrátiť, že na nás niekto myslí a čaká nás. Ľudia dlhé hodiny cestujú aj preplnenými autobusmi a vlakmi za svojimi rodinami, aby boli na Vianoce v teple domova.

Nie všetci majú to šťastie prežívať vianočné chvíle v teple domova. Sú aj deti, ktoré sú bez možnosti stráviť Vianoce v kruhu svojej rodiny. A tak 23 žiakov našej základnej školy cestovalo pred Vianocami 21. decembra 2010 za kamarátmi do Detského domova v Močenku, aby im darovali nielen darčeky, ale aj radosť, lásku, potešili ich svojou prítomnosťou, spoločne stráveným jedným predvianočným dňom.

Túto akciu sme mohli zrealizovať po úspešnom výbere a schválení projektu s názvom Kroky k detským srdiečkam, ktorého predkladateľom bola p. uč. Škrková a bol adresovaný práve pre deti z Detského domova v Močenku. Nadviazali sme tak na minuloročnú spoluprácu, ktorou bola zbierka hračiek, kníh a iných pozorností.

Realizácii projektu predchádzala pred Vianocami zbierka hračiek, kníh a rôznych malých darčiekov pre deti z Detského domova v Močenku z Komunity Kráľovnej pokoja. Opätovne už po druhý rok ju zorganizovali koordinátorky VMR p. uč. Škrková a Kolčáková. Ďakujeme žiakom a rodičom, ktorí prispeli do zbierky „Poteš svojho kamaráta v detskom domove.“ Cieľom tejto akcie bolo nielen potešiť deti z detského domova, ale aj prejavíť im empatiu a priateľstvo. Deti z Detského domova v Močenku sme spolu so žiakmi navštívili a hračky im potom osobne odovzdali.

Z finančného príspevku charitatívneho programu Nadácie Orange Darujte Vianoce 2010 sme nakúpili darčeky a suroviny na spoločné varenie vianočnej kapustnice. Plní nadšenia a očakávania sme sa okolo poludnia konečne stretli s kamarátmi z detského domova. Po srdečnom privítaní sme ich oboznámili s programom. Star-

ší chlapci z domova spolu s p. uč. M. Dulkom, p. uč. A. Vorčákovou a dvomi kuchárkami pripravovali v kuchyni vianočnú kapustnicu. Menšie deti sa zatiaľ s pani učiteľkami Škrkovou a Kolčákovou hrali hry. Na začiatku sme si hľadali svoju rozprávkovú dvojicu, ktorú vždy tvorilo jedno dieťa z domova a jeden žiak našej školy. Takto si rýchlo našli deti svojich kamarátov a bolo krásne vidieť

nečnú choreografiu dievčatá krúžku Divadlo tanca. V tomto duchu ešte pokračoval náš detský folklórny súbor Goralceki s vianočným pásmom kolied a višňov. Záver programu patril detskému divadelnému súboru Faust a margarátky, ktorý stavil na obľúbenosť rozprávok u detí a zahrali im humornú scénu s nezbednými čertíkmi Únos starých.

Nakoniec odovzdávanie

tieto dvojice pri všetkých aktivitách spolu. Nečudo, že sa potom ťažko lúčili... Nasledovali ďalšie pohybové hry a po dosiahnutí nás už začala štekliť v nose vôňa kapustnice, ktorá sa šírila z kuchyne. Mohli sme teda zasadiť k spoločnému stolu a po krátkej modlitbe si vychutnať kapustnicu, sladké pohostenie, medovníčky a koláče. Nasledovali spoločné piesne, na gitare nám hrala naša p. učiteľka hudobnej výchovy A. Vorčáková. K piesňam patrí aj tanec, nuž deťom z detského domova predviedli svoju ta-

darčiekov, iskričky v detských očiach a pocit, že sme niekoho urobili šťastným, ktorý hreje viac, ako teplý kožuch. Pri lúčení so slovami... „...nikdy na vás nezabudneme...“, „...ja nechcem odísť...“, „...nech prídu tie deti aj k nám...“ nám doslova poskočilo srdce a zároveň dalo nádej v ďalšiu spoločnú spoluprácu. Jeden jednoduchý darček darovaný zo srdca – naša prítomnosť v detskom domove – často-krát urobí väčšiu radosť, ako nejaká vzácnosť.

Naše deti si ale odnášajú inú vzácnosť do života... Vi-

deli život detí v detskom domove, zblížili sa s nimi a darovali im svoj čas, kúsok seba, svoju pozornosť. Aj týmto v nich chceme pestovať empatiu a zároveň ich vychovávať vážiť si hodnoty, ako je rodina nielen teraz, ale aj v budúcnosti, keď sa stanú rodičmi. Veď škola nie je len o učení, ale aj o výchove. A najlepšou výchovou je priama skúsenosť, zážitok. Veríme, že naše deti si do života odnášajú dobrú skúsenosť a trvale im ostane nielen spomienka na kamarátov z detského

domova. A o tom, či bol projekt úspešný, hovoria šťastné a usmiate tváričky detí, spokojní rodičia a slová z e-mailu sestry Katky:

„Ešte raz Vám veľmi pekne ďakujeme za všetko. Deti ešte stále spomínajú kamarátov z Oravy, s ktorými sa kamarátili. Takéto projekty sú veľmi dobré. Darčeky nám nosia mnohí ľudia, ale deti v detskom domove potrebujú hlavne kamarátov a ľudí, ktorí ich budú mať radi. A vy ste to vykonali veľmi dobre. Ešte raz ďakujeme.“

A my ďakujeme Nadácii Orange za schválenie projektu a finančný príspevok; p. Pavlovi Kobyliačkovi za sponzorovanie celej dopravy do Močenku z vlastných zdrojov; p. starostovi Dušanovi Raticovi za finančný príspevok na sladkosti a pohostenie detí; p. Anne Pitáčkovej za medovníčky a koláče pre deti; p. Jánovi Kovalíčkovi za bezproblémovú dopra-

vu do domova a čas venovaný nám; p. uč. M. Dulkovéi, p. uč. E. Kolčáčkovej, p. uč. A. Vorčáčkovej za pomoc pri realizácii projektu; vedeniu našej školy ako aj detského domova; rodičom a deťom zapojeným do zbierky hračiek; deťom z detského divadelného súboru Faust a margarétky a detského folklórneho súboru Goralecki, deťom krúžku Divadlo tanca.

REFLEXIE DETÍ

zo ZŠ s MŠ Rabča po akcii z projektu podporeného finančne Nadáciou Orange Darujte Vianoce 2010

Keď som sa do počula, že pôjdeme do Nitry, veľmi som sa potešila. Nielen preto, že si nájdem nových kamarátov, ale preto, že aj oni budú radi, že ich niekto príde pozrieť. Ako nám vracala pani učiteľka, že tie deti nemajú rodičov, pomyslela som si, že aký rodič by mohol nechať deti samé. Je to veľmi smutné, ako to môže ten človek urobiť. Cesta do Nitry bola veľmi super. Keď

sme tam prišli, tak tie deti, čo tam boli, boli veľmi šťastné, že ich niekto prišiel pozrieť. Nasledovalo zoznamovanie tak, že si každý zobral jednu rozprávkovú bytosť a keď pani učiteľka utvorila dvojice rozprávkových bytosť, tak tie dve sa zoznámili a chodili spolu celý deň. Všetci, ktorí sme tam boli, tak sme boli s jedným dieťaťom alebo chlapcom z Nitry. Každý jeden nám ukázal svoju izbu, poroz-

právval nám o sebe, hrali sme sa s nimi. Potom nasledoval obed, bolo to veľmi chutné. Neskôr sme im ukázali naše divadlá a tanec, ktoré sme im pripravili. Boli veľmi šťastné. Potom nasledovala cesta domov. Všetci sme boli unavení a skoro celý autobus spal. Veľmi sa mi tam páčilo a bola by som rada, keby teraz oni prišli pozrieť nás.

Terézia Kolčáková, VI. C

Jedno mi zostalo v hlave, to bol asi najkrajší darček na Vianoce. Chcela by som to zažiť ešte raz. Oni tam boli neuvěřiteľní, našla som si tam veľa dobrých kamarátov a najviac myslím na tri osoby, volajú sa: Nika,

Angel, Frederika, tú som si obľúbila najviac. Keby ste tam boli aj vy, obľúbili by ste si ich. Sú z Detského domova Močenok Nitra. Nikdy na nich nezaбудneme.

Simonka Revajová, VI. C

V Detskom domove v Močenku sa mi páčilo, ako sa tie detičky správali, boli veľmi zlaté a milé. Izby mali pekné a útulné. Staršie deti pomáhali v kuchyni. Preto sa chcem poďakovať pani učiteľke Adriáne Škrkovej, že sme

mohli potešiť všetky detičky v detskom domove. Tieto Vianoce boli pre mňa tie najkrajšie. Som rada, že sme tam mohli ísť a prajem si, aby sme tam mohli ísť ešte niekedy znova.

Martinka Žitňáková, V. C

Keď sme sa dozvedeli, že pôjdeme do detského domova, veľmi sme sa potešili, boli sme veľmi šťastní. V deň, keď sme tam išli, boli sme plní očakávaní, aké budú tie deti.

Poviem Vám, tie deti boli veľmi super. Stále boli veselí a plní energie, neboli od nás skoro vôbec rozdielni. Len predsa bol medzi nami jeden veľký rozdiel. Oni boli bez rodičov. A my máme rodi-

čov, ktorých si skutočne vážime.

Boli tam aj malé detičky. Ony boli také zlaté a krásne, veselé a všetko dokopy, jednoducho nebolo v ten deň poznať, že im rodičia chýbajú, aj keď Vám poviem, že im tam musí byť bez rodičov smutno. Tie deti boli proste skvelé. A ten zážitok! Na ten deň nikdy nezabudnem...

Patricia Kolčáková, VI. C

Keď sme prišli do detského domova, zoznámili sme sa s deťmi, ktoré nás tam čakali. Potom sme si porozdávali lístky a na tých lístkoch boli nakreslené rozprávkové postavy. Každý si jeden pripol na tričko a hľadali sa rozprávkové postavičky. Každému povedali, aká je to postava, meno a priezvisko. Potom sme sa išli najesť. Keď sme sa napapali, išli nám poukazovať svoje izby, kde sa modlia, učia, kde majú kuchyňu a kde sa hrajú. Keď nám všetko poukazovali, tak sme im išli ukázať naše vystúpenie: Goralecki – folklórny tanček a spev, divadelné predstavenie Únos starkých, tanček dievčat divadla tan-

ca. Keď sme im všetko zahrali, tak sme si oddýchli a rozprávali sa s kamarátkami a kamarátmi, kde chodia do školy, či im nie je smutno za rodičmi a prečo ich dali do detského domova. Potom nám porozdávali lístočky, aby sme mali pamiatku a aby sme na nich nezabudli. Rozlúčili sme sa s nimi a išli sme domov. Ale ešte pred odchodom prišiel do autobusu jeden chlapec, ktorý nás postískal a potom išiel naspäť do izby. Páčilo sa mi to, že boli ku nám milí a správali sa ku nám pekne a slušne. Nepáčilo sa mi, že vyrastajú bez rodičov. Kamarátku som si tam našla Paťku a veľmi by som tam chcela ísť ešte raz vystupovať.

Claudia Randjaková, V. C

Jedného dňa, keď nám pani učiteľka Škrková povedala, že pôjdeme do Nitry, veľmi sme sa potešili. Cesta tam bola veľmi napínavá. Tešili sme sa na tie deti. Boli veľmi dobré, hravé, veselé aj napriek tomu, že sú bez rodičov. Hrali sme sa, zoznámili

sme sa a oni nám ukázali ich domčeky. Ich mená som si zapamätala, napríklad: Nikola, Angelika, Frederika, Johanka, Editka, Emanuela a aj iné... Keď sme odchádzali, bolo im strašne smutno. Objímali nás. A vraveli, že sa im program páčil. Vypytovali sa nás, či

ešte niekedy prideme. No my sme im povedali, že možno áno. Potom už v autobuse nám pani učiteľka Škrková povedala, že deti nás prídu pozrieť do školy. Cesta domov bola vynikajúca. Páčilo sa nám tam.

Gabika Krivanková, VI. C

V Detskom domove v Močenku sa mi najviac páčilo, ako to tam mali zariadené. Boli tam dobré aktivity. Všetky deti boli zlaté. Páčilo sa mi, ako dobre sa správali. Aj keď mali malé izby, mali to tam

aj tak celkom pekné. Najlepšia aktivita bola tá, ktorú vymyslela pani učiteľka Škrková, kedy sme sa mohli pri nej navzájom spoznať.

Každý mal svoj pár. Ja som mala také dievčatko, volalo sa Arkl, veľmi zla-

tá. Veľmi sa mi tam páčilo, chcela by som tam ísť ešte raz. A ďakujem všetkým, ktorí túto akciu zorganizovali a ešte raz ďakujem!

Kristína Chudiaková, V. C

Dňa 21. 12. 2010 sme boli v Detskom domove v Močenku. Chceli sme hlavne potešiť deti, chceli sme im dať pod stromček pekný darček, ktorý si želali. Určite sa potešili. Ja som si tam našla veľa kamarátov. Chcela by som, aby niektoré deti z nich prišli tu do Rabče. Oni mali urči-

te inakšie Vianoce, ako my. My sme s nimi mali takýto program: zahráli sme sa, ukázali nám izby aj kláštor, vianočná kapustnica, predstavenie, účinkovali: Divadlo tanca, Goralecki, Únos starkých. Ďakujeme aj za darčeky, ktoré sme my dostali, naozaj ďakujeme. Dostali sme sa tam tak, že pani učiteľ-

ka PaedDr. Adriána Škrková napísala projekt pre Nadáciu Orange, ktorá ho schválila a chceli by sme sa tam dostať aj tento rok. Ďakujeme Vám, pani učiteľka, aj pánovi šoférovi a všetkým, ktorí pomohli, aby sa tento projekt uskutočnil.

Helena Bušková, V. C

Bol to deň, na ktorý nezapudnem. Močenok je miesto, kde sú deti opustené. Preto p. č. Škrková vyhrala projekt do DD v Močenku pri Nitre. Až sme tam prišli. Najprv sme sa hrali s deťmi a zoznámili. Potom sme si s deťmi dali malé občerstvenie a kapustnicu, ktoré pripravili pani učiteľky. S deťmi sme mali exkurziu v Močenku po ich

detskom domove. Bolo to niečo nádherné. Mali tam kaplnku, kostol, jedáleň... Nakoniec sme vystupovali, divadelné scény, folklór, tance. Deti sa potešili, rozlúčili sme sa a bolo mi za nimi veľmi smutno. Dostali darčeky, hračky a domov sme išli až večer. Keď som písala tento text, plakala som, je mi za nimi veľmi smutno.

Sára Adamčíková, VI. C

V detskom domove sa mi najviac páčili deti, lebo aj keď ich rodičia opustili a nechali ich v domove, mali v sebe takú lásku, porozumenie a nehu. A preto

sa chcem poďakovať našej pani učiteľke Adriáne Škrkovej, pre ktorú som prežila tie najkrajšie Vianoce.

Natália Jochimová, V. C

Keď sme prišli, tak sme sa skamarátili. Išli sme sa hrať hry. Najprv nám porozdávali papieriky s rozprávkovými dvojicami. Každý sme si našli, s kým máme dvojicu. Potom sme sa hrali, spievali pesničky. Deti z detského domova nám uká-

zali svoje izby. Neboli také veľké, ako máme my. Pani učiteľky, kuchárky a staršie deti nám uvarili kapustnicu. A nakoniec sme im zahráli scény, ktoré sme si pripravili a dali sme im darčeky.

Kristína Michaláková, V. C

TENTO PROJEKT SA USKUTOČNIL VĎAKA PROGRAMU DARUJTE VIANOCE NADÁCIE ORANGE Na názory, či je dôležité pomáhať iným ľuďom, a či vedia podať pomocnú ruku, sme sa opýtali našich žiakov:

Môj názor, či si ľudia pomáhajú je, že pomoci nikdy nie je dosť. Takže ľudia na tomto svete by si mali pomáhať viac a viac. Ľudia sú veľmi rozdielni, sú veľmi odlišní v správaní aj povahovo. Niektorí bez váhania

pomôžu, iní odvrknú a nevšímajú si dotyčného. Ako i dospelí, tak aj mládež by si mala čoraz častejšie pomáhať, ale u niektorých pomoc druhým nahradiť PC, TV, ... Pomoc z môjho hľadiska je asi niečo také, ako sú obyčajné maličkos-

ti: nájsť si čas na priateľa, pomôcť rodičom, súrodencom, ale aj starým ľuďom. No niektorí sa nedokážu vzdať svojich aktivít kvôli pomoci druhému.

Denisa Brandysová, VI. D

Ľudia v súčasnosti si veľmi pomáhajú. Niektorí sú takí srdeční, ale niektorí myslia iba na seba. V podstate si myslím, že aj ja som pat-

rila medzi tých, ktorí myslia iba na seba. Ale predtroma týždňami sa stal mamine úraz, tak som sa zmenila. Asi som teraz viac ochotnejšia. A nie

som až taká drzá, ako predtým. Aj keď mám niekedy zlý deň.

Tatiana Chromčáková, VI. B

Je veľmi dôležité pomáhať ľuďom, ako je dôležité robiť si dobré meno. Ľuďom pomáham, pretože neviem, kedy sa zide pomoc mne. Pretože aj my budeme raz starí a keď nepomôžeme, pomoc nebudeme mať ani my. Pomáhať treba aj

ťažko postihnutým ľuďom, tí ju potrebujú. Ale máme pomáhať aj svojim rodičom, ale aj sestram, bratom. Napr. poupratovať, strážiť mladšiu sestru, pomývať auto. A našlo by sa veľa vecí, ktorými by sme mohli pomôcť svojim príbuzným, ťažko postihnu-

tým a starým ľuďom. Nemali by sme byť sebeckí, ale aj myslieť na iných. Mali by sme si pomáhať aj tak, že by sme prispeli na ťažkú liečbu, ktorá stojí veľa eur. A niektorí ľudia na ňu nemajú.

Monika Žitňáková, I. D

Áno, ľudia si musia pomáhať. Keby si nepomáhali, bol by svet bez lásky, úsmevu, šťastia a všetkého ostatného. Napr. mal(a) by si uvoľniť staršiemu miesto, alebo pomôcť s nákupom a všetko iné. Alebo navštíviť

babku, dedka a uvidieť ich úsmev na tvári.

Jednoducho svet bez lásky, úsmevu a šťastia nemôže existovať.

Natália Turacová, VI. D

Môj názor je taký, že ľudia by si mali pomáhať viac, lebo terazší svet je veľmi zlý, samé násilie, klamstvá, prepady a podobne.

jem, dávam svojim spolužiakom poznámky, ale myslím, že ľudia by si mali viac pomáhať a byť k sebe priateľskejší.

Ja pomáham ľuďom tak, že ich povzbudzujem

Jochimová Katarína, VI. D

Ľudia si teraz pomáhajú, ak sú nejaká rodina alebo kamaráti, ale cudzím ľuďom pomáhajú akurát záchranári alebo policajti. Ja sa bohvieako od iných ľudí

neliším, pomáham tiež len rodine alebo kamarátom, alebo kamarátovi kamaráta.

Andrej Volf, VI. B

Z každého rožka troška

V tejto rubrike Vám prinášame v krátkosti aktuálne školské akcie, exkurzie, súťaže, oznamy a informácie zo života našej školy.

Súťaže

Olympiáda z anglického jazyka

Dňa 11. 1. 2011 sa v našej škole uskutočnilo školské kolo Olympiády z anglického jazyka.

Výsledky: 1.A kategória: 1. Jozef Piták, VII.A; 2. Adriána Škrková, VII.A; 3. Filip Randjak, VII. A; 1.B kategó-

ria: 1. Silvia Brišáková, IX.A; 2. Mária Kozáková, VIII.A; 3. Mária Tisoňová, VIII.A.

V okresnom kole našu školu reprezentovali žiaci, ktorí sa umiestnili v školskom kole na prvom mieste.

Olympiáda z nemeckého jazyka

Dňa 20. 1. 2011 sa žiaci našej školy zúčastnili okresného kola olympiády v nemeckom jazyku.

Úspešne nás reprezentovali: Jozef Piták VII.A, ktorý obsadil 2. miesto a Ján Piták VI. B, 3. miesto. Blahoželáme!

Dejepisná olympiáda

Okresné kolo 3. ročníka dejepisnej olympiády sa konalo 2. 2. 2011 v Námestove. Naša škola bola zastúpená vo všetkých kategóriách. **Umiestnenie našich žiakov:** kategória C: 9. ročník Lenka Bušková 4. miesto; kategória D – 8. ročník Klaudia Brišáková 4. miesto; kategória E – 7. ročník Adriána Škrková 5. miesto; kategória F – 6. ročník Filip Pilarčík 5. miesto. Blahoželáme!

Technická olympiáda

Dňa 11. novembra 2010 sa uskutočnilo obvodné kolo Technickej olympiády na SOŠP Dolný Kubín – Kňažia.

Našu školu reprezentovali žiaci, ktorí sa na hodinách techniky javili najzručnejšími. Nesklamali nás a na ich umiestnenie sme hrdí: **Matúš Jašák IX.C, Dávid Chromek VIII.C.** Súťažili

v kategórii A a získali 3. miesto. Pochvala za najkrajší výrobok (praktická časť): **Peter Šurinčík VII.B;** súťažil v kategórii B a získal 2. miesto; pochvala za najkrajší výrobok (praktická časť): naši chlapci boli najlepší v praktickej časti súťaže a my im zo srdca blahoželáme, potešili aj svojich učiteľov: p. uč. Kornhauserová a p. uč. Skočika.

Čistá trieda

V decembri prebiehala súťaž v čistote tried.

Žiaci zo školského parlamentu kontrolovali

aktuálnosť nástienky, separovanie odpadu v triedach, čistotu tried, šatní, obalebné učebnice.

Súťaž trvala dva týždne, ale veríme, že žiaci budú dbať na čistotu v triedach aj naďalej.

Výsledky

I. stupeň: 1. II.B, 2. II.A, I. C 3. II.C;
II. stupeň: 1. VIII.A, 2. VI. D 3. V.C.

Vítaným kolektívom tried gratulujeme. :-)

Šaliansky Matko

Dňa 15. decembra 2010 sa uskutočnilo školské kolo súťaže v prednese povesti Šaliansky Matko. Súťažilo sa v troch kategóriách.

Porotu najviac oslovili títo recitátori: I. ka-

tegória: 1. miesto – Nina Jatyelová; II. B; II. kategória: 1. miesto – Natália Jochimová, V. C; 2. miesto – Patrícia Raticová, IV. A; 3. miesto – Alžbeta Slovíková, V. A; III. kategória: 1. miesto –

Stanislav Kudjak, VI. B; 2. miesto – Viktória Kolčáková, VI. B; 3. miesto – Martina Jagelková, VI. C.

V okresnom kole 14. januára našu školu reprezentovali žiaci, ktorí sa umiestnili v školskom kole na prvom mieste.

Športom proti drogám

Dňa 27. 1. 2011 sa žiačky 6. ročníka zúčastnili turnaja vo vybíjanej pod názvom „Športom proti drogám“ pod vedením p. uč. E. Kolčákovskej. Cieľom bolo ukázať deťom, ako môžu príjemne

stráviť popoludnie, zmerať si sily v športovej hre v zmysle fair-play a zabaviť sa so svojimi rovesníkmi, resp. skvalitniť vzťahy v kolektíve.

Poradie:

1. miesto – 6. D, 2. miesto

– 6. C, 3. miesto – 6. A, 4. miesto – 6. B

Žiačky boli odmenené diplomom a sladkou cenou.

Ďakujeme sponzorom za ceny – p. Matrine a Milanovi Metesovym.

Recitačná súťaž

V školskom kole recitačnej súťaže Rozprávkové vretienko sa na 1. mieste umiestnila Ninka Jatyelová,

II. B, 2. miesto obsadila Patrícia Raticová, IV. A a na 3. mieste skončila Erika Kubasáková, IV. B. Blahoželáme! Nina

ka Jatyelová a Patrícia Raticová našu školu reprezentovali dňa 24. 2. 2011 v okresnom kole súťaže v Námestove.

Exkurzie

Fyzikálna

Dňa 18. 11. 2010 sa uskutočnila fyzikálna exkurzia v Centre popularizácie fyziky v Martine so žiakmi 9. ročníka a žiak

mi navštevujúcimi astronomický krúžok v sprievode pani učiteľky Mgr. Kotúľovej a Ing. Kornhausrovej.

Cieľom exkurzie bolo nahliadnuť do sveta ve-

smíru, jeho zákonitostí a diania. Žiaci boli ohúrení množstvom informácií o astronómii a aktívne sa aj zapájali do astronomického diania formou pokusov.

Biologická

Dňa 15. októbra 2010 sa žiaci 5. – 8. ročníka zúčastnili biolo-

gickej exkurzie v Harmarneckej jaskyni a v Slovenskom múzeu jasky-

niarstva a mineralógie v Liptovskom Mikuláši.

Exkurzia na obecnom úrade

V mesiaci november sa žiaci 6. ročníka zúčastnili exkurzie na Obecnom úrade Rabča pod vedením p. uč. Emílie Kolčákovskej. Cieľom exkurzie bolo priblížiť deťom históriu našej obce, poukázať na kul-

túrny prínos významných osobností našej dediny pre obec a samozrejme, ako to funguje na obecnom úrade. Žiaci sa mohli oboznámiť s prácou a povinnosťami pána starostu, pána prednostu a našich poslancov.

Na exkurzii sa deťom prihováral pán starosta Dušan Ratica a pán prednosta Vladimír Briš, za čo im veľmi pekne ďakujeme.

Príspevok z pohľadu žiačky: Viktória Kolčáková VI. B

Exkurzie zo začiatku školského roka nájdete na stránke školy www.zsrabca.sk

Exkurzia na Obecnom úrade

V pondelok 15. novembra 2010 sa naša trieda 6.B spolu s p. uč. E. Kolčákovou zúčastnila exkurzie na Obecnom úrade v Rabči.

Na úrade nás čakal pán starosta Dušan Ratica. Pri vstupe do jeho pracovne nás najviac zaujala stará hasičská helma uložená vo vitríne. Pán staros-

ta nás milo privítal a oboznámil s jeho plánmi do budúcnosti, ktoré chce uskutočniť v našej obci. Jeden z týchto plánov sa mi páčil najviac:

„V Rabči budeme mať námestie“.

Naše otázky ďalej zneli: „Ako môžeme mať námestie, keď nie sme mesto?“ Pán starosta nám odpovedal jasne, že mesto nie je pre nás až také dôležité, ba naopak, byť

mestom je oveľa náročnejšie a nákladnejšie. Taktiež nás informoval o vybudovaní nového hokejového ihriska a výstavby nových byt v bytovom dome.

Mohli sme si prezrieť obecnú kroniku, v ktorej sú všetky záznamy od vzniku obce až do súčasnosti.

Mohli sme sa pýtať na rôzne zaujímavé informácie pána Ing. Vladimíra Briša ohľadom web stránky obce Rabča, na ktorej sú všetky informácie o obci, o službách v obci, kultúrnych a športových podujatiach, tiež aj podrobné informácie o našej škole, rôznych školských akciách, športových podujatiach, mnoho fotografií (napr. aj fotografie učiteľských zborov spred niekoľkých rokov).

Bola to pre nás veľmi zaujímavá, ale hlavne poučná exkurzia, na kto-

rej sme sa dozvedeli o dianí v našej obci, ale odniesli sme si aj príjemný kultúrny zážitok.

Na vlnách kreativity našich žiakov

Kamzík a koza

Na hodine literatúry sa šiestaci učili o bájke. Tento literárny žáner sa im zapáčil natoľko, že sa pokúsili napísať podobné bájky. Ako sa im tento zámer podarilo naplniť? Posúďte sami.

Stretol sa raz kamzík s kozou a začali sa rozprávať, čo majú nové a tak.

Keď už nemali o čom hovoriť, začala sa koza kamzíkov posmievať:

„Méé, tvoje nohy sú také veľké, že by sa na každý zla-

kol, asi preto nemáš kamarátov!“

Zakrátko z krovia vyskočil vlk, rozbehol sa za kozou, lebo sa bál začať si s takým paroháčom. Kozu ulovil ľahko. Keď chcel chytiť aj kamzíka, bol už dávno

preč, lebo jeho rýchle nohy ho už dávno dopravili na najvyššiu horu z okolia.

Vtedy koza poslednýkrát zavolala: „Mal škaredšie nohy než ja, a predsa mu zachránili život.“

Viktória Kolčáková, 6.B

Myš a orol

Raz išla myš s ježom po lúke a rozprávajú sa, keď tu zrazu orol letí strmhlav dolu, že chytiť myš. Jež ho zbadal a švihom sa posta-

vil pred myš, aby ju ochránil. Orol tak namiesto myši narazil na ježa, jež ho popíchal, preto nielenže odletel naprázdno, ale aj ranený.

Myš mala od orla pokoj, lebo orol sa bál myškinho najlepšieho kamaráta.

Tatiana Chromčáková, 6.B

Nešťastný zajac

Jedného teplého rána vyšiel malý zajac so svojím starším bratom na lúku. Starší brat sa mu vysmieval: „Ty si taký krpec ako Stano Kudjak!“ Malý zajac sa ho spýtal: „Máš ma vôbec rád?“ „Kto by mal rád takého špunta?“ rozosmial sa brat. Malý za-

jac však zosmutnel a brat odišiel.

Na lúke zostal malý zajac sám. Znenazdajky sa k zajacovi prikradol vlk. Chcel si dať zajačka na večeru.

Malý zajac si ho v svojom smútku vôbec nevnímal, a tak keď sa zrazu

na neho vyrútil, napriek snahe rýchlo utiecť, stal sa vlkovou korisťou.

Všetko to videl starší brat, bol veľmi nešťastný, lebo špuntovi povedal naposledy zlé slová. A tak mu zostali výčitky dodnes.

Stanislav Kudjak, 6.B

Z pohľadu učiteľa

Povzbudenie k sviatosti birmovania

Sviatosti sú pramene života. Prijatť Ducha Svätého znamená prijať život v plnej miere. Sviatosti sú prostriedky, cez ktoré je možné veľmi dobre sa dostať ku Kristovmu bohatstvu. Je to spôsob, ako vyberať z Kristovho vkladu dary milosti.

Kto chce, môže za určitých podmienok prilnúť cez sviatosti ku Kristovi a „nasávať“ cez ne dary: večný život, dobro, krásu... Ridiť svoj život Duchom Svätým je tým najlepším spôsobom, ako

získať spásu – večný život. Kto neprijíma Ježišovo učenie, lásku a jeho život, už dnes sa nám odsudzuje do zatratenia. Aby birmovka nebola tou poslednou sviatosťou v mojom živote, je potrebné sa otvoriť životu. Kto prijíma Ježiša, stáva sa novým človekom. Človek sa mení na „druhého Krista“. Môže povedať so svätým Pavlom: „Už nežijem ja, ale žije vo mne Kristus. Inej cesty ku mne niet. NIET!“

p. uč. Mgr. Mária Zafková

Zápis do 1. ročníka

V dňoch 2. – 3. 2. 2011 sa konal v našej škole zápis budúcich prváčikov. Na rodičov aj deti čakal rad prekvapení, veľmi priateľské prostredie

a nezabudnuteľné okamihy v živote detí spríjemňovali aj rozprávkové postavy z detského divadelného súboru Faust a margarátky.

VYSRIHNI A POSKLADAJ OBRÁZOK BARBORY GUŽTKOVEJ, 8C